

Arrest

nr. 199 600 van 12 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. OGUMULA
Generaal Geneesheer Derachelaan 127/3
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Han-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het dorp Zengzhuan in de « zhen » (gemeente) Chengguan, district Lingquan in de provincie Anhui in de Volksrepubliek China (VRC).

Sinds 2007 werkte u als zelfstandige aannemer van elektriciteits- en waterleidingwerken. U deed dit tot aan uw vertrek uit de VRC.

Toen uw echtgenote een tijdje ziek was en zij na veel behandelingen en uw boeddhistische gebeden niet beter werd, bekeerde ze zich in oktober 2012 tot het geloof van Quannengshen. U zag dat ze na een half jaar beter werd. U zag hoop en haar stemming verbeteren.

In 2013 viel één van uw medewerkers tijdens bouwwerken van een zekere hoogte. Er werd gezegd dat hij het niet zou overleven. U had medelijden met zijn moeder, echtgenote en twee kinderen. In het ziekenhuis kreeg hij te horen dat hij zou sterven of verlamd zijn voor de rest van zijn leven. U voelde zich hopeloos en vertelde het verhaal aan uw echtgenote. Ze las een tekst voor van het Quannengshen-geloof waarin stond dat u altijd aardig moest zijn, goede daden moest verrichten, alles onverwacht is en jullie leven in handen van god is. Ze vroeg u zich te bekeren en te bidden tot god. Dat was de eerste keer dat u in god geloofde. U wist voordien dat god bestond maar volgde hem niet.

U vroeg god u te helpen bij uw moeilijkheden. U zou heel dankbaar zijn als uw collega wakker zou worden.

Drie dagen later werd hij wakker. Iedereen zei dat er zich een mirakel had voltrokken. U wist dat het de macht van god was. Een maand later kon hij het ziekenhuis verlaten. U schrijft dit toe aan Quannengshen.

In oktober 2013 begon uw waarnemende periode om toe te treden tot de (verboden) kerk van Quannengshen. In maart 2014 werd u officieel lid van deze protestantse kerk. Vanaf toen gebruikte u de kerknaam L. G.. U werd onmiddellijk "Xiao Zuzhang" (leider kleine groep). Daarbij moest u bijeenkomsten begeleiden en de leiding nemen in het bestuderen van de teksten van jullie geloof. U hield deze functie aan tot januari 2015.

In de periode dat u deze functie uitoefende werd de "dailing" (leider) van uw groep opgepakt. U verborg zich gedurende twee maanden bij de familie van medegelovige Li Min in het buurdorp Qianqiao.

In januari 2015 werd u "dailing" (leider). Dan werd u verantwoordelijk voor het samenroepen van bijeenkomsten, het samen lezen van de teksten en administratief werk.

Dat jaar in juni werd uw oudere broer L. J. omwille van zijn betrokkenheid bij Quannengshen gearresteerd. Zijn echtgenote verborg zich bij jullie thuis. De politie kwam haar zoeken en u moest zich opnieuw gedurende twee maanden verbergen. Uw oudere broer werd twee en een half jaar opgesloten. Zijn echtgenote werd in augustus dat jaar ook opgepakt en werd anderhalf jaar opgesloten.

Op 11 april 2016 was er bij de familie L. H. om 14:00 uur een bijeenkomst gepland van vijf "Zizshi" (deken) van de kerk. Tegen 14:30 uur was de "Shiwu zishi" nog niet aanwezig. De bijeenkomst duurde tot 16 uur. Plots kwam L. H. binnen en vertelde dat ze een politiewagen had gezien. Jullie ruimden op en gingen weg. Toen u bij uw motorfiets aankwam zag u dat de politie L. N. tegenhield en oppakte. U liep weg en liet uw motorfiets achter. U klom over een muur en de politie wou u tegenhouden. U zag een andere politiewagen aankomen, sprong van de muur en liep weg van het huis van L. H.. Twee politieagenten achtervolgden u door de rijstvelden. U liep naar het dorp Shabukou en volgden vanaf daar een pad langs een rivier tot een ander dorp. Daar hield u een driewieler-taxi tegen en u ging naar uw eigen dorp. U durfde niet naar huis te gaan. Ondertussen had u met de mobiele telefoon van de chauffeur uw echtgenote op de hoogte gebracht. Zij bracht u uw kleding en uw geldbeugel. De politie kwam bij u thuis langs en nam uw echtgenote mee omwille van haar betrokkenheid bij de kerk van Quannengshen. Twee dagen later liet de politie haar wegens ziekte vrij. Sindsdien staat ze onder toezicht.

U ging naar een broeder van jullie geloof in Lingquan, C. en verbleef daar tot 18 april. U verstopte zich daar in een duivenhok op het dak. Terwijl u daar verbleef, werd zijn appartement, net als de rest van het gebouw, gecontroleerd. Dan ging u naar broeder H. in de stad Fuyang. U had de dag voordien een brief gekregen van de "Xiaoqu dailing" (subregionale leider) waarin stond dat L. H. en zijn echtgenote waren opgepakt en dat daarbij ook uw gegevens kenbaar waren. U had er immers uw motorfiets in huis achtergelaten. De "Xiaoqu dailing" adviseerde u ergens anders onder te duiken, namelijk bij Huangming. U verbleef tot aan uw vertrek uit de VRC bij Huangming. De dag van uw vertrek daar ging u uw paspoort aanvragen in het kantoor waar de zoon van uw broer werkt. U vernam van hem dat u nog niet stond geseind. Iemand van de kerk bracht u bij uw vriend Z. X.. U legde aan hem uw situatie uit en vroeg hem een reisbureau te regelen.

Tijdens uw verblijf bij H. werd zijn huis iedere maand, halverwege de maand, gecontroleerd, net als de andere huizen in de buurt om te zien of er geen onbekenden logeren. Tijdens uw verblijf daar werd zijn huis zo twee keer gecontroleerd. Tijdens de controles troffen ze u niet aan omdat u zich verstopte in een kelder onder een kamer.

Op 30 april verkreeg u uw paspoort en u contacteerde uw vriend Z. X. om uw reis naar het buitenland te regelen. Hij contacteerde een reisbureau.

Op 1 juni diende u uw visumaanvraag in en op 10 juni kreeg u telefoon dat uw visum klaar was.

Op 26 juni 2016 verliet u de VRC per vliegtuig. U vloog naar Amsterdam, Nederland waar u een transit maakt voor een vlucht naar België. U maakte daarbij gebruik van uw persoonlijk paspoort voorzien van een Schengenvisum uitgereikt door het Belgisch consulaat in Shanghai.

Op 27 juni 2016 kwam u in België aan. Op 20 juli 2016 vroeg u in België asiel aan.

In België woont u kerkdiensten bij, achtereenvolgens in de lokale kerk van Couvin en de Protestantse Kerk in Brussel.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw paspoort, een tekst van de website van Quanneshen die een introductie is tot jullie kerk, twee internetartikels over de vervolging van de Quannengshen-kerk, twee attesten van de Protestantse Kerk (Brussel), aanvraagformulier lidmaatschap van de Protestantse Kerk (Brussel), een nieuwsbrief van die kerk en kopieën van twee instapkaarten.

B. Motivering

Na de gehoren door het CGVS stel ik vast dat ik u de hoedanigheid van vluchteling of de status van subsidiaire bescherming niet kan verlenen en dit om onderstaande redenen:

Zo maakt u helemaal **niet duidelijk wat uw werkelijke achtergrond en profiel is**. U legt wel uw paspoort en uw identiteitskaart neer waardoor u uw identiteit en nationaliteit staakt maar voor de rest laat u mij in het ongewisse over uw achtergrond en profiel. Ik stel namelijk **ernstige discrepanties vast aangaande uw achtergrond en profiel tussen uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties en uw visumdossier**.

Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor voor het CGVS (p. 5) dat u **sinds 2007 tot aan uw vertrek uit de VRC werkte als zelfstandig aannemer voor elektriciteits- en waterleidingswerken**. Uit uw visumdossier blijkt echter dat u voor het verkrijgen van een visum had verklaard dat u **sinds mei 2007 werkte als projectmanager voor Anhui Mingzhu Construction Projects, Ltd** en in het visumdossier steken daarvan de **bewijsstukken**.

In het visumdossier steekt ook een **eigendomscertificaat dat u samen met uw echtgenote eigenaar bent van een residentie in het district Yingzhou**. U hebt echter bij een **overzicht van uw adressen en verblijfplaatsen het district Yingzhou niet vermeld** (CGVS1 pp. 3-4).

Bij de aanvang van het eerste gehoor voor het CGVS (p. 2) gevraagd of de gegevens die u hebt opgegeven voor uw visumaanvraag allemaal correct waren, gaf u aan dat behalve de identiteitskaart, de "hukou" (gezinsregistratieboekje), het huwelijkscertificaat en het paspoort u **de overige documenten zoals het attest van tewerkstelling, de loonbriefjes, de eigendomsakte, enzovoort door het reisbureau waren aangemaakt**.

Ik kan hier echter niet zomaar geloof aan hechten. U legde over **de organisatie van uw reis** door het reisbureau immers **onsamenhangende verklaringen** af. Zo verklaarde u enerzijds dat uw vriend Z. X. alles met het reisbureau heeft geregeld, dat u er nooit bent geweest en dat u samen met die vriend uw visum ging aanvragen. Anderzijds verklaarde u dat het reisbureau u vroeg wat u deed van werk, u daar de waarheid vertelde en het reisbureau samen met u het visum ging aanvragen. Dit impliceert dus dat u wel persoonlijk contact had met dit reisbureau. U zou de naam van het reisbureau gekend hebben maar ernaar gevraagd kon u die naam niet opgeven. Gevraagd waar dat reisbureau is gevestigd kon u enkel aangeven dat het in Fuyang (stad; CGVS1 pp. 2-3,5, 7-8; CGVS2 pp. 4-5). Beter kon u het reisbureau niet situeren.

Gezien de tegenstrijdige verklaringen over uw contacten met dit reisbureau wekt dit de indruk dat u deze onwetendheid veinst in een poging om de boven vastgestelde discrepanties toe te dekken.

Gezien hoe dan ook met uw profiel fraude is gepleegd, zij het bij uw visumaanvraag, zij het bij uw asielaanvraag, zij het allebei tast dit alles de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig aan. Ik kan dan ook niet zomaar aannemen dat de achtergrond en het profiel dat u bij de DVZ en het CGVS naar voor brengt in het kader van uw asielaanvraag uw werkelijke achtergrond en profiel zijn. Dit is des te meer zo gezien u deze achtergrond en dit profiel op geen enkele manier staakt. Nochtans bent u al sinds 27 juni 2016 in België en vroeg u 20 juli 2016 asiel aan. U had dus ruimschoots de tijd om uw eventuele andere achtergrond en eventueel ander profiel dan datgene dat u bij uw visumaanvraag gebruikte te laten staven.

Tevens merk ik op dat u, indien u voor uw visumaanvraag valse gegevens en valse documenten zou hebben gebruikt, u de Belgische autoriteiten ernstig hebt misleid. Dit alles tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de manier waarop u uw vertrek uit de VRC hebt geregeld ernstig aan.

Bovenstaande vaststellingen roepen ook ernstige twijfels op over de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen, zowel die over uw ingeroepen vervolging als het door u naar voor gebracht religieus profiel. Dit is zeker zo in het licht van onderstaande vaststellingen.

Immers is het op zich ook ongeloofwaardig dat u de VRC hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van uw betrokkenheid bij de kerk van Quannengshen.

Ten eerste verklaarde u dat u sinds 11 april zat ondergedoken en op **17 april 2016** een brief kreeg van de "Xiaoqu dailing" waarin niet enkel stond dat L. H. en zijn vrouw waren opgepakt door **de politie** maar dat ook **uw gegevens gekend** waren en u daarom beter onderdook op een andere plaats dan waar u toen zat. Ook was uw **echtgenote op 11 april 2016 al gearresteerd omwille van haar betrokkenheid bij Quannengshen en stond ze sinds haar vrijlating omwille van ziekte twee dagen later onder toezicht. Sinds 11 april verborg u zich ook** achtereenvolgens in een duiventil op het dak van een appartement van een medegelovige en in de kelder van een huis van een andere medegelovige. Ook had u zich **in 2014 al eens twee maanden moeten verbergen en in 2015 eveneens**. Tevens waren uw **oudere broer en zijn echtgenote al in 2015 opgepakt en zaten ze een gevangenisstraf uit** omwille van hun betrokkenheid bij Quannengshen (CGVS2 pp. 4, 15-17, 18-19). Ondanks dit alles hebt u toch **de VRC verlaten met uw persoonlijk , legaal paspoort** (CGVS1 p. 8) dat u op 18 april 2016 bent **gaan aanvragen de dag dat u van uw ene onderduikadres naar een ander onderduikadres verhuisde omdat de politie over uw gegevens beschikt** (CGVS1 p. 6; CGVS2 pp. 15-16).

Uw uitleg hiervoor dat **het bureau dat de gelovigen volgt** –de "Guabao Dadui"- een **ander bureau is dan het paspoortbureau** en dat de zoon van een broer van u die bij de paspoortdienst werkte, stelde dat u **de dag van de aanvraag van uw paspoort -18 april 2016- u nog niet geseind was** (CGVS1 p. 6), is hiervoor geen voldoende verklaring. Ten eerste is dat laatste een blote verklaring. Ten tweede hebt u **de VRC immers pas verlaten op 26 juni 2016** (CGVS1 p. 8), **dus bijna twee maanden nadat u zou hebben vernomen dat u (nog) niet geseind was**. Uit uw verklaringen hierover blijkt duidelijk dat u sinds 18 april geen verder nieuws meer hebt vernomen over het feit of u al dan niet geseind stond. Immers, ermee geconfronteerd dat u zich aan de Chinese grenscontrole aanbood met uw persoonlijk paspoort terwijl de politie op zoek was naar u verklaarde u dat toen u het paspoort aanvraag al wist dat u niet geseind was maar dat u natuurlijk bang was (GVS1 p. 8).

Ik vind het ook uitermate onaannemelijk dat u het hoe dan ook de dag van uw verhuis tussen twee onderduikadressen omdat de politie over uw gegevens beschikte, waagde om een paspoort aan te vragen.

Tevens vind ik het hoogst onwaarschijnlijk dat u bij de aanvraag van uw paspoort nog niet geseind zou staan. De politie beschikte immers sinds 11 april over uw gegevens gezien u uw motorfiets in het huis van de toen gearresteerde L. H. had achtergelaten en gezien uw echtgenote op die dag ook werd gearresteerd en na haar vrijlating twee dagen later onder toezicht stond.

Verder merk ik over dit alles op dat volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier **veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens toegang hebben tot de online database van het Public Security Bureau (PSB, Chinese politie) met gegevens van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid**.

Die is ook gekend onder de naam "Policenet" of "Golden Shield." De Chinese overheid checkt de paspoorten van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland. Openbare veiligheidsambtenaren nemen vaak paspoorten in beslag van personen die als ongeschikt voor buitenlandse reizen worden beschouwd.

Uit deze informatie blijkt bovendien dat de **veiligheids- en religieuze diensten bij een huiszoeking doorgaans heel wat persoonlijke data verzamelen zoals identiteitskaartnummers, namen, geboortedata, adressen, en deze opslaan in een nationale database waartoe alle functionarissen van China's veiligheidsapparaat toegang hebben.**

Het mag dus duidelijk dat zijn dat, door met uw eigen, legale documenten het land te verlaten, u zich ter persoonlijke controle aanbood aan de grensautoriteiten van uw land van herkomst. Hierdoor stelde u zich bloot aan een heel sterk verhoogd risico op ontdekking en arrestatie. Dergelijk gedrag kan ik niet in overeenstemming brengen met het gedrag dat ik redelijkerwijs kan verwachten van een persoon die zijn land ontvlucht uit vrees voor arrestatie en voor een schending van zijn fysieke en/of psychische integriteit. Dat u dit risico hebt genomen, ondermijnt op zich op een dermate ernstige wijze uw vervolgingsvrees en asielmotieven, waarop u uw terugkeervrees baseert, dat ik er geen geloof aan kan hechten

Ten tweede merk ik op dat u de arrestatie van uw echtgenote, uw oudere broer en uw schoonzus en de gevangenisstraf van die laatste twee –allemaal wegens hun betrokkenheid bij QNS- niet hebt vermeld in uw antwoorden in de vragenlijst die u invulde met de hulp van een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ; vragenlijst). Uw uitleg waarom u de arrestatie van uw echtgenote hierin niet had vermeld, zijnde dat ze enkel uw familietoestand en –gegevens vroegen, u werd verteld uw relaas eenvoudig naar voor te brengen en dat u later de kans zou krijgen verder te vertellen (CGVS2 p. 18), is geen afdoende verklaring. U werd in de vragenlijst immers gevraagd om kort een overzicht te geven van **alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land**. Dat u daarbij de arrestatie van uw echtgenote en die van uw oudere broer en zijn echtgenote en hun gevangenisstraf niet zou hebben verteld, vind ik, gezien het heel dichte familie is, niet aannemelijk. Bovendien **vermeldde u in uw antwoorden in de vragenlijst wel de brief (van de "Xiaoqu dailing") waarvan u voor het CGVS verklaarde dat er tevens in stond dat uw echtgenote door de politie was opgepakt (CGVS2 pp. 15-15).** In uw antwoorden in de vragenlijst verklaarde u enkel dat er in stond dat de politie bij u thuis was geweest en dat u in Fuyang (verder) kon onderduiken. Doordat u deze gegevens vermeldde en niet de arrestatie van uw echtgenote kan ik redelijkerwijs aannemen dat u haar arrestatie hebt verzonnen tussen het invullen van de vragenlijst en de gehoren voor het CGVS.

Bovendien kan ik tevens op een gereede wijze aannemen dat u de **arrestatie en gevangenisstraf van uw oudere broer en zijn echtgenote ook hebt verzonnen na het invullen van de vragenlijst**. Er verder naar gevraagd voor het CGVS kon u **niet aangeven of uw oudere broer en zijn echtgenote voor een rechtbank waren verschenen en of een rechtbank de gevangenisstraffen uitsprak of niet. U hebt zich daarover ook nooit geïnformeerd**. Nochtans hebt u deze informatie vernomen van uw neef en wist u van hem waar uw echtgenote en broer waren opgesloten. Dat u het ene zou weten en het andere niet vind ik hoogst bevreemdend. Gezien u deze informatie van uw neef vernam, verkeerde u dus in de mogelijkheid om u daar op een veilige manier over te informeren. Uw uitleg hiervoor dat je in de VRC wordt veroordeeld en je dat niet hoeft te vragen is een ontwijkend antwoord. Dat u zich hierover nooit zou hebben geïnformeerd is, gezien u in 2014 al eens twee maanden moest onderduiken en gezien u na de arrestatie van uw broer en nadat de politie uw schoonzus bij u thuis was komen zoeken tevens twee maanden onderdook, niet aannemelijk. U legt van hun opsluitingen en van de vrijlating van uw echtgenote ook geen enkel begin van bewijs neer (CGVS2 pp. 18-20).

Ten derde kon u de woonst van C. waar u eerst zat ondergedoken niet beter situeren dan dat ze in het westelijk deel van de districtsstad van Linqun lag. Nochtans bent u er zelf heen gegaan toen u op 11 april omwille van de politie-inval bij L. H. onderdook (CGVS2 pp. 14-15, 17). Evenmin kon u de woonst van H. waar u daarna onderdook beter situeren dan dat het in een buitenwijk van de stad Fuyang lag. Welke wijk kon u niet aangeven (CGVS2 pp.16-17). Dit toont de ongeloofwaardigheid van het feit dat u onderdook aan en bevestigt verder de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees omwille van uw betrokkenheid bij Quannengshen.

Ten vierde stel ik vast dat u al sinds 2014 twee keer onderdook, sinds 11 april 2016 permanent zat ondergedoken en uw echtgenote die dag was gearresteerd en sinds haar vrijlating twee dagen later onder toezicht staat.

Toch hebt u pas op 26 juni 2016 de VRC verlaten (CGVS2 pp. 14-16; CGVS1 p. 8). De onsamenhangende verklaringen over het organiseren van uw reis heb ik hierboven al uiteengezet. Deze kunnen dus niet gelden als eventuele reden voor uw dralen met het ontvluchten van uw land van herkomst. Dat u zolang hebt gewacht om uw land van herkomst te verlaten, draagt dan ook bij aan de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees omwille van uw betrokkenheid bij Quannengshen. Dit is des te meer zo gezien uw onderduikadressen regelmatig zouden zijn gecontroleerd door de Chinese autoriteiten (CGVS2 pp. 16-17).

Ten vijfde stel ik vast dat u **al op 27 juni 2016 in België bent aangekomen en dat u pas op 20 juli 2016 asiel hebt aangevraagd**. Uw uitleg hiervoor dat u niet wist dat er een asielprocedure bestond (CGVS p. 9) is hiervoor niet afdoende. Van een persoon die zijn land ontvlucht omwille van een vrees voor vervolging of omwille van een vrees van een schending van zijn fysieke en/of psychische integriteit kan ik immers redelijkerwijs verwachten dat hij van zodra hij aankomt in een land waar hij zich veilig voelt en dat duidelijk zijn bestemming was (zie visumaanvraag Belgisch consulaat in Shanghai en vliegtuig naar België) zich bij de autoriteiten van dit land aanmeldt om bescherming te zoeken of zich op zijn minst om bij die autoriteiten naar de mogelijkheden daartoe te informeren en daar geen twee weken mee wacht. Ook dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees omwille van uw betrokkenheid bij Quannengshen.

Alhoewel ik kan aannemen dat u op deels vertrouwd bent met het christendom en heden op één of andere manier het christendom belijdt, doen bovenstaande vaststellingen over de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees op zich al mijn twijfels rijzen over uw religieus profiel. Zo kan ik me immers niet voorstellen dat een vervolgte kerk als die van Quannengshen u niet zou hebben afgeraden om met uw persoonlijke documenten het land te verlaten, te blijven onderduiken op een adres van een medegelovige dat meermaals werd gecontroleerd en zolang te wachten met de VRC te verlaten.

U hebt u evenmin **aannemelijk gemaakt dat u een volgeling en actief lid bent van de Quannengshenkerk**. Uw verklaringen over uw geloof, uw persoonlijke beleving ervan en uw activiteiten binnen de kerk blijken op verscheidene essentiële vlakken niet overeen te stemmen met de informatie waarover ik beschik en waarvan kopieën aan het administratief dossier zijn toegevoegd. Deze vaststellingen zijn **des te ernstiger** gezien u verklaarde **verscheidene functies binnen uw kerk te hebben uitgeoefend**, gaande van de begeleiding van bijeenkomsten over het leiden van teststudie van jullie geloof tot het leiderschap binnen jullie lokale kerk waarbij u bijeenkomsten moest bijeenroepen, teksten moest lezen met medegelovigen en administratief werk verrichten.

Ten eerste verklaarde u, volgens deze informatie, verkeerdelijk over mensen die niet in Quannengshen geloven dat **de leer van Quannengshen stelt dat de mensen de vrijheid hebben om te geloven of niet** U verklaarde niets anders op de vraag wat de leer over deze mensen stelt (CGVS2 p. 11). Volgens deze informatie **benadrukt uw geloof echter krachtig de tegenslagen van diegenen die niet in jullie godheid geloven. Meer nog, uw kerk publiceerde een werk waarin talrijke van deze tegenslagen zijn opgenomen en gebruikt dit werk als rekruterings- en bekeringsinstrument**.

Ten tweede verklaarde u volgens deze informatie verkeerdelijk dat de leer van Quannengshen over de bijbel enkel stelt dat het een opname is van alle werkzaamheden verricht door god. Verder kon u daar niets over verklaren (CGVS2 p. 11). Uit deze informatie blijkt dat deze **leer de traditionele bijbel afzweert en zelfs in negatieve termen verwerpt**.

Het is uitermate bevreemdend dat u van deze twee zaken niet op de hoogte bent gezien u zelf probeerde nieuwe mensen aan te trekken tot uw geloof (CGVS2 p. 9).

Ten derde is het in het licht van bovenstaande twee vaststellingen dan ook uitermate bevreemdend dat u in België regelmatig **traditionele kerkdiensten bijwoont, er bidt en bijeenkomsten hebt met andere gelovigen van de kerk**. U ging zowel toen u in Couvin verbleef als terwijl u nu in Brussel verblijft naar de kerk. Eén van de attesten die u daarover neerlegt stelt dat u een **meelevend christen** bent (pp. 12-13, attesten).

Ten vierde wijs ik er op dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ verklaring punten 1-3) **geen andere namen** had opgegeven dan uw burgernaam J. L. en ook geen aliassen opgaf. Voor het CGVS gaf u echter aan dat u **sinds maart 2014, toen u lid werd van de kerk van Quannengshen, een kerknaam had, L. G. en dat jullie voor jullie veiligheid allemaal kerknamen gebruiken** (CGVS1 p. 2, CGVS2 p. 2).

Uw verklaring waarom u uw kerknaam niet had opgegeven bij de DVZ dat u dacht dat ze louter uw officiële naam vroegen is niet afdoende. Bij de DVZ vroeg men u duidelijk naar uw andere namen en aliases. Hieruit kan ik redelijkerwijs aannemen dat u het gebruik van schuilnamen binnen de kerk van Quannengshen in België hebt vernomen tussen uw verklaringen bij de DVZ en voor het CGVS. Een gegeven dat u onrechtstreeks bevestigde door te stellen dat u sinds u in België bent door het consulteren van de website van Quannengshen veel hebt bijgeleerd over Quannengshen. U gaf ook aan dat u die website consulteert als u tijd hebt en boeken er van downloadt (CGVS2 pp. 13-14).

Verder stel ik vast dat u **over het gebruik van een schuilnaam in de kerk onsamenhangende verklaringen** aflegde. Aanvankelijk verklaarde u tijdens het tweede gehoor voor het CGVS (pp. 2-3) dat u **tijdens de waarnemende periode**, voor uw officieel toetreden tot de kerk, uw **burgernaam J. L., gebruikte tijdens de bijeenkomsten van Quannengshen bij u thuis**. Daarna corrigeerde u uw verklaringen echter door te stellen dat **het niet zo was en dat jullie tijdens die periode enkel broeders en zusters (broers en zussen) gebruiken**. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u het niet zo goed begrepen had, dat er werd gevraagd welke naam u gebruikte en u uw eigen naam doorgaf. U had echter gesteld dat u de schuilnaam L. G. gebruikte vanaf maart 2014 toen u officieel lid werd van de kerk en daarop werd u duidelijk gevraagd welke naam u dan gebruikte tijdens de waarnemende periode. Hieruit blijkt dat u tijdens het gehoor uw verklaringen aanpast omdat u er zich van bewust werd dat u een, binnen de context van vervolging van volgelingen van Quannengshen een onlogisch antwoord had gegeven.

Ten vijfde verklaarde u volgens deze informatie verkeerdelijk dat **de kerk van Quannengshen geen andere rekruterings- en bekeringsmethodes gebruikt dan het werken via vrienden en familieleden** (CGVS2 p. 9). Volgens deze informatie gebruikt de kerk van Quannengshen nog **verscheidene andere methodes om volgelingen bij te winnen**. Dat u, met de functies die u bij de kerk uitoefende en met het aantrekken van nieuwe mensen tot uw geloof, daarvan niet op de hoogte bent, bevestigt verder dat u uw geloof en activiteiten voor de kerk van Quannengshen niet aannemelijk hebt gemaakt.

Ten zesde stel ik vast dat u **niet kon aangeven in welk soort persoon Jesus, volgens uw geloof, terugkwam in de derde periode** (CGVS2 p. 11). U kon daar enkel over verklaren dat dit was zoals Jesus Christus belichaamt. Opnieuw gevraagd in wat voor soort persoon Quannengshen zich manifesteerde, gaf u aan daar niet mogen over te praten, wat een ontwijkend antwoord is. Volgens deze informatie is o.a. het feit dat **Jesus terugkeerde als een gewone vrouw immers één van de centrale punten van het uw geloof**.

Ten zevende vind ik het uitermate bevreemdend dat u verklaarde dat **sommige leden van jullie groep (cel) binnen de kerk van Quannengshen contacten onderhielden met leden van andere groepen (cellen)**. U gaf aan dat dit zo was als iemand van uw groep een bijeenkomst moest bijwonen bij een andere groep (CGVS2 p. 7). Volgens deze informatie onderhouden **leden van de ene cel uit veiligheidsoverwegingen zelden contacten met leden van andere cellen**.

Ten achtste vind ik het uitermate bevreemdend, dat u, **vanaf dat u officieel toetrad tot de kerk de functie van "Xiao Zuzhang" (leider kleine groep) bekleedde waarbij u bijeenkomsten moest begeleiden en de leiding moest nemen bij het studeren van teksten van uw geloof** (CGVS2 p. 7). Ik wijs er ook op dat **deze functie in deze informatie, die zich baseert op een handboek van de kerk, niet voorkomt**.

Verder merk ik hierover op dat volgens uw verklaringen de kerk naar hiërarchie van boven naar beneden als volgt is gestructureerd (CGVS2 p.8) : "Quannengshen" (de godheid), "Shengling Shiyong de Ren" (mens gebruikt door godheid), "Muqu", "Qu Dailing" (regionale leider), "Xiaoqu Dailing" (subregionale leider), en binnen de lokale kerk "Dailing" (leider), "Zhishi" (deken) en "Zuzhang" (groepsleider). U verklaarde dat dit alle functies binnen uw kerk in volgorde van hiërarchie zijn en dat het de volledige benamingen zijn. Deze voorstelling van de hiërarchie stemt echter verre van overeen met de informatie waarnaar ik hierboven verwijs. De benamingen zijn volgens deze informatie niet allemaal volledig en u geeft ook benamingen op voor functies die niet in deze informatie voorkomen zoals "Shenling Shiyong de Ren" en "Muqu." Ik vind het ook opmerkelijk dat u de eerste functie die u uitoefende binnen uw kerk – "Xiao Zuzhang- in deze hiërarchie niet opgeeft.

Dit alles wijst er op dat u wel enige kennis hebt verworven over de functies binnen deze kerk maar dat u er onvoldoende mee bent vertrouwd om er enige van te hebben uitgeoefend of op een andere manier actief te zijn geweest binnen deze kerk.

*De zaken die u wel wist over Quannengshen kunt u via de **website van de kerk of andere internetbronnen hebben vernomen** Die website bevat immers heel wat informatie over de kerk. Ik stel hierover ook vast dat **u verklaarde in België de website van uw kerk te consulteren als u tijd hebt en dat u zo bijleerde over Quannengshen** (CGVS2 p. 13).*

De documenten die u neerlegde vermogen niet mijn appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers niets van bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en uw identiteitskaart staft uw identiteit en nationaliteit. Uw paspoort en de kopieën van de instapkaarten staven uw reisweg. De tekst van de Engelstalige website van Quannengshen is een introductie tot de kerk, dit geloof en de vervolging ervan in de VRC. De andere twee internetpagina's gaan over de vervolging van andere volgelingen van de kerk van Quannengshen, u wordt er niet in vermeld (CGVS2 p. 3). De documenten van de Protestantse Kerk (Brussel) staven uw participatie in deze kerk. U voegde op 6 september 2017 nogmaals algemene informatie toe aan uw dossier, zondbr enige concrete toelichting en zonder uitleg. Ook deze stukken kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van "artikel 1.2" van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de formele en materiële motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker stelt dat uit het administratief dossier wel degelijk blijkt dat hij zijn persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk heeft gemaakt en zet hieromtrent uiteen als volgt: "In casu, blijkt ontegensprekelijk uit de voorgaande en de bespreking hierna dat de voorwaarden voldaan zijn om als vluchteling herkend te worden in de zin van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De vrees voor zijn leven wijst naar de persoonlijke en psychische toestand van verzoeker. Deze vrees wijst op een bewustzijn van het risico gearresteerd te worden door de Chinese autoriteiten wegens de beoefening van een verboden religie aldaar.

Verzoeker is een legitieme en officiële lid van de Quannengshen-kerk die in China verboden is. Binnen deze kerk heeft verzoeker de titel van een "Xiao Zuzhang", zijnde een leider van kleine groep van voormelde kerk. Later bekleedde verzoeker de positie van een "Dailing" binnen deze kerk.

Wegens de repressie van de Chinese autoriteiten, werden verschillende leden van de Quannengshen-kerk door de autoriteiten gearresteerd, waaronder zijn echtgenote, zijn broer de heer L. J. en de heer L. N..

Het volstaat dat verzoeker het bestaan van objectieve feiten aanwijzen die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging. Op verschillende momenten werd verzoeker noodgedwongen in verschillende locaties zich te verbergen.

Uit een bloemlezing van zijn gehoorverslag in het administratief dossier stelt Uw Raad vast dat verzoeker gegrond vrees voor vervolging in China heeft.

Zo heeft verzoeker tijdens zijn verhoor aannemelijk gemaakt dat hij in China persoonlijk werd vervolgd omwille van zijn betrokkenheid bij Quannengshen-kerk.

In het licht van het gevaar op zijn leven had verzoeker geen ander keuze dan zijn land van herkomst te verlaten.

Verzoeker is van mening dat zijn vrees voor vervolging wegens zijn religieus geloof aannemelijk is en dat hij internationale bescherming nodig heeft in de zin van de Conventie van Genève en de Vreemdelingenwet."

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het redelijkheidsbeginsel. Na een theoretische uiteenzetting van de respectievelijke wetsbepalingen en rechtsbeginselen onderneemt verzoeker een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Verzoeker wijst er vooreerst op dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich beperkt tot enkele merkwaardige overwegingen die haaks staan op de materiële motiveringsplicht en het gehoorverslag. Daarnaast stelt hij vast dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat hij wegens zijn betrokkenheid met de Quannengshen-kerk verschillende malen moest onderduiken. Gelet op de vervolging door de Chinese autoriteiten werd verzoeker ertoe gedwongen om op zoek te gaan naar een efficiënte manier om China te verlaten. In dit opzicht heeft hij beroep gedaan op een reisbureau, hetwelke de verantwoordelijkheid op zich heeft genomen om een visumdossier samen te stellen en bij de Belgische visuminstantie in China in te dienen. Verzoeker wijst er in dit verband op dat hij voornoemd visumdossier niet kon samenstellen, noch kon indienen en hij aldus geen zicht had op het visumdossier dat door het reisbureau werd ingediend. Hieruit blijkt naar mening van verzoeker dan ook duidelijk waarom hij geen kennis heeft omtrent de inhoud van het visumdossier. Hij voegt hier nog aan toe dat als de documentatie in zijn visumdossier niet dezelfde is als deze in zijn asioldossier, dit toe te schrijven is aan het feit dat hij op de vlucht was en op een *“zeer dringend manier”* het land diende te verlaten en het aan het reisbureau overliet om het nodige te doen. Kortom, *“nood breekt wet”*. Verzoeker stelt nog dat zijn profiel uit zijn paspoort perfect overeenstemt met het profiel in zijn asioldossier. Hij vervolgt dat het eigenaardig is dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel is dat zijn asielaanvraag ongeloofwaardig is omdat hij met zijn eigen paspoort zijn land van herkomst heeft verlaten. Verzoeker stelt immers vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich op twee punten vergist, zijnde het feit dat de lokale politie zijn naam heeft en het effectief seinen van verzoeker op nationaal niveau. Zo had de lokale politie van China immers slechts de kerknaam van verzoeker, hetgeen het voor de politie moeilijk maakt om verzoeker te seinen. Zolang verzoeker destijds niet geseind werd in de online databank van *“Public Security Bureau”* is het aldus perfect logisch dat verzoeker een paspoort kon aanvragen waarmee hij het land kon verlaten. Waar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hem nog verwijt bepaalde informatie niet te hebben weergegeven op de Dienst Vreemdelingenzaken, wijst hij erop dat hem tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken werd verzocht zijn verhaal zeer kort te houden, hetgeen volgens verzoeker een gekende problematiek is. Daarenboven hekelt verzoeker dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel is dat zijn kennis over de woningen waar hij onderzoek te beperkt is, zo is het immers onredelijk van verzoeker te verwachten dat hij deze woning kan situeren in een district waar hij tot voor kort nog nooit was geweest en waar hij bovendien steeds binnen bleef zodat hij onmogelijk kennis kan hebben genomen van de omgeving aldaar. Verzoeker wijst er in dit verband nog op dat hij wel degelijk redelijk wat informatie kon geven omtrent de woningen gedurende het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Tevens is hij van mening dat in de bestreden beslissing onterecht wordt besloten dat hij geen volgelinge en actief lid is van de Quannengshen-kerk. Verzoeker stelt zich in dit verband de vraag of het argument dat hij geen informatie heeft over de leer van Quannengshen ten aanzien van niet-gelovigen en omtrent de leer van de Quannengshen ten opzichte van de bijbel voldoende is om te besluiten dat hij zijn lidmaatschap bij deze kerk niet heeft aangetoond. Hij antwoordt hierop dat dit niet het geval is nu uit het gehoorverslag blijkt dat hij bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onderworpen werd aan een rigoureuus onderzoek teneinde zijn kennis van de Quannengshen-kerk aan banden te leggen. Desalniettemin blijkt uit de gehoorverslagen dat verzoeker heel wat informatie kon verschaffen – die bovendien in overeenstemming is met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier – en dat dit geheel van informatie in aanmerking dient te worden genomen. Zo de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van mening is dat hij geen andere methodes heeft aangeduid voor het werven van nieuwe leden, wijst verzoeker erop dat hij wel degelijk methoden heeft aangeduid, die niet worden bestempeld als foutief. Verzoeker vervolgt nog dat hij wel degelijk zijn kerknaam op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft aangegeven.

In wat zich aandient als een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Na een theoretische uiteenzetting van de respectievelijke wetsbepalingen stelt verzoeker vast dat er geen onderzoek werd gedaan naar de noodzaak aan subsidiaire bescherming en zelfs geen motivering hieromtrent werd opgenomen in de bestreden beslissing. Verzoeker wijst erop dat de Chinese autoriteiten nochtans radicaal optreden tegen verboden religies, waaronder ook tegen volgelingen van de Quannengshen-kerk.

Mensen die tegen dit verbod ingaan worden blootgesteld aan onmenselijke behandeling, hetgeen niet wordt betwist door de bestreden beslissing. Verzoeker besluit hieruit dat hij bij een terugkeer naar China een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zijnde foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij stelt nog: “Verzoeker stelt vast dat de motieven van tot weigering van de subsidiaire bescherming niet op eenvoudige wijze kunnen gelezen worden aangezien voor verzoeker **onduidelijk** is op grond van welke **objectief element – feitelijke gegevens** – de weigering van de subsidiaire bescherming werd genomen, aangezien de weigering van de subsidiaire bescherming niet werd gemotiveerd.”

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Per drager laat verwerende partij op 9 november 2017 aan de Raad een aanvullende nota met volgend nieuw element geworden: “*Country information and guidance, China; Christians*” van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk van maart 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond en profiel nu er ernstige discrepanties waar te nemen zijn tussen zijn verklaringen voor de Belgische asielinstanties enerzijds en zijn visumdossier anderzijds, aangezien (1) uit het visumdossier andere werkzaamheden blijken dan deze die hij voor de Belgische asielinstanties beweerde te hebben uitgeoefend, (2) in het visumdossier een eigendomscertificaat zit waaruit blijkt dat hij samen met zijn echtgenote eigenaar is van een residentie in het district Yingzhou, hetgeen niet vermeld is bij het overzicht van verzoekers adressen en verblijfplaatsen, (3) verzoekers verklaring dat, behalve de identiteitskaart, de ‘hukou’, het huwelijkscertificaat en het paspoort, alle overige documenten door het reisbureau werden aangemaakt niet kan overtuigen omdat hij omtrent de organisatie van zijn reis door het reisbureau onsamenhangende verklaringen aflegt, (4) hoe dan ook fraude is gepleegd met zijn profiel, hetzij bij zijn asielaanvraag, hetzij bij zijn visumaanvraag, hetzij bij allebei, (5) verzoeker ook thans op geen enkele wijze zijn achtergrond en profiel staft hoewel hij nochtans ruimschoots de tijd hiertoe had en (6) indien verzoeker voor zijn visumaanvraag valse gegevens en valse documenten zou hebben gebruikt, hij de Belgische asielinstanties ernstig heeft misleid hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over de manier waarop hij zijn vertrek uit de Volksrepubliek China (hierna: VRC) heeft geregeld; (ii) het op zich ongeloofwaardig is dat verzoeker de VRC heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn betrokkenheid bij de kerk van Quannegshen omdat hij zijn religieus profiel niet aannemelijk maakt, aangezien (1) het feit dat hij met eigen, legale documenten het land heeft verlaten, ondanks het feit dat hij sinds 11 april 2016 ondergedoken zat en hij op 17 april 2016 een brief kreeg dat niet enkel L. H. en zijn vrouw gearresteerd werden door de politie maar ook dat zijn gegevens bekend waren niet overeenstemt met de door hem geschetste vrees voor vervolging en zijn uitleg hiervoor niet kan overtuigen, het evenmin aannemelijk is dat verzoeker op de dag van zijn verhuis tussen twee schuiladressen het waagde om een paspoort aan te vragen, het niet geloofwaardig is dat verzoeker op het ogenblik van aanvragen van zijn paspoort nog niet geseind zou staan vermits de politie reeds sinds 11 april 2016 over zijn gegevens beschikte en uit de informatie uit het administratief dossier blijkt dat veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens toegang hebben tot de online databank van het

Public Security Bureau met gegevens over burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid, (2) verzoeker de arrestatie van zijn echtgenote, van zijn oudere broer en schoonzus en de gevangenisstraf van deze laatste twee – allemaal omwille van verzoekers betrokkenheid bij de Quannegshen-kerk – niet vermeld heeft op de Dienst Vreemdelingenzaken en verzoeker bovendien ook niet kan aangeven of zijn oudere broer en diens echtgenote voor een rechtbank verschenen en of een rechtbank de gevangenisstraffen uitsprak, hetgeen verder wijst op het verzonnen karakter ervan, (3) verzoeker de woonst van C. en van H. slechts zeer beperkt kan situeren, (4) ondanks het feit dat verzoeker reeds twee keer onderdook sinds 2014, sinds 11 april 2016 definitief ondergedoken zat en zijn echtgenote ook op die dag werd gearresteerd en na haar vrijlating onder toezicht staat, hij pas op 26 juni 2016 de VRC verliet en (5) verzoeker ondanks het feit dat hij op 27 juni 2016 in België aankwam pas op 20 juli asiel heeft aangevraagd; (iii) verzoeker evenmin aannemelijk maakt een volgeling en actief lid van de Quannegshen-kerk te zijn omdat zijn verklaringen omtrent zijn geloof, zijn persoonlijke beleving en zijn activiteiten binnen de kerk op verschillende essentiële vlakken niet overeenstemmen met de informatie uit het administratief dossier, te meer daar verzoeker stelt verschillende functies in de kerk te hebben uitgeoefend en (iv) de door verzoeker in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.2. Gelet op de uitgebreide en gedetailleerde motivering van de bestreden beslissing kan verzoeker bezwaarlijk voorhouden dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich zou beperkt hebben tot lichtzinnige overwegingen. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. X; RvS 31 oktober 2006, nr. X; RvS 10 oktober 2006, nr. X; RvS 10 oktober 2006, nr. X; RvS 21 september 2005, nr. X; RvS 21 september 2005, nr. X). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. X). De middelen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 20 september 2017 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.3.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.3.2.3.1. Zo merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst op goede gronden op dat verzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond en profiel nu dient te worden vastgesteld dat, hoewel verzoeker een paspoort en een identiteitskaart voorlegt die zijn identiteit en nationaliteit staft, hij verder de Belgische asielinstanties in het ongewisse laat over zijn achtergrond en profiel vermits er ernstige discrepanties opvallen tussen zijn verklaringen voor de Belgische asielinstanties enerzijds en zijn visumdossier anderzijds (*supra* 2.3.2.1.).

In zoverre verzoeker aanvoert dat hij noodgedwongen een efficiënte manier diende te zoeken om China te verlaten, daarbij beroep deed op een reisbureau en deze laatste de verantwoordelijkheid heeft opgenomen om een visumdossier samen te stellen en bij de Belgische visuminstantie in China in te dienen en hij aldus niet het visumdossier kon samenstellen noch kennis heeft omtrent de inhoud ervan, komt hij in wezen niet verder dan het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen waarmee hij er allerminst in slaagt een afdoende verschoning bij te brengen om de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen in het kader van zijn visumaanvraag enerzijds en deze op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, te herstellen.

Waar verzoeker nog betoogt dat hij zich in een noodtoestand bevond, er geen sprake kan zijn van fraude en het profiel op zijn paspoort bovendien perfect overeenkomt met het profiel in zijn asielsdossier, slaagt hij er andermaal niet in te overtuigen. Zo dient te worden opgemerkt dat uit het visumdossier andere werkzaamheden blijken dan deze die verzoeker voor de Belgische asielinstanties beweerde te hebben uitgeoefend en in het visumdossier een eigendoms-certificaat zit dat hij samen met zijn echtgenote eigenaar is van een residentie in het district Yingzhou, hetgeen niet hij niet vermeldde bij het overzicht van verzoekers adressen en verblijfplaatsen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen oordeelt dienaangaande derhalve pertinent: *“Gezien hoe dan ook met uw profiel fraude is gepleegd, zij het bij uw visumaanvraag, zij het bij uw asielaanvraag, zij het allebei tast dit alles de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig aan. Ik kan dan ook niet zomaar aannemen dat de achtergrond en het profiel dat u bij de DVZ en het CGVS naar voor brengt in het kader van uw asielaanvraag uw werkelijke achtergrond en profiel zijn. Dit is des te meer zo gezien u deze achtergrond en dit profiel op geen enkele manier staakt. Nochtans bent u al sinds 27 juni 2016 in België en vroeg u 20 juli 2016 asiel aan. U had dus ruimschoots de tijd om uw eventuele andere achtergrond en eventueel ander profiel dan datgene dat u bij uw visumaanvraag gebruikte te laten staven.*

Tevens merk ik op dat u, indien u voor uw visumaanvraag valse gegevens en valse documenten zou hebben gebruikt, u de Belgische autoriteiten ernstig hebt misleid. Dit alles tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de manier waarop u uw vertrek uit de VRC hebt geregeld ernstig aan

Bovenstaande vaststellingen roepen ook ernstige twijfels op over de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen, zowel die over uw ingeroepen vervolging als het door u naar voor gebracht religieus profiel. Dit is zeker zo in het licht van onderstaande vaststellingen.”

2.3.2.3.2. In zoverre verzoeker meent dat de bestreden beslissing niet betwist dat hij wegens zijn betrokkenheid met de kerk van Quannengshen meerdere maanden ondergedoken leefde, gaat hij uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Zo merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen pertinent op dat het op zich ongeloofwaardig is dat verzoeker China heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn betrokkenheid bij de kerk van Quannengshen.

Waar verzoeker betoogt dat het feit dat de lokale politie in China zijn naam heeft niet betekent dat de politie zijn volledige gegevens heeft teneinde toe te laten aan de lokale politie om hem te seinen, dat zolang hij niet geseind werd in de databank van Public Security Bureau het perfect logisch was dat verzoeker een paspoort kon aanvragen en hiermee het land kon verlaten en hij tevens benadrukt dat de lokale politie enkel zijn kerknaam had, beperkt hij zich tot het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, het poneren van blote beweringen die allerminst steun vinden in het administratief dossier en het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat hij een brief ontving van de “*Xiaoqu dailing*” waarin stond dat zijn gegevens door de politie gekend waren en dat zijn echtgenote op 11 april 2016 gearresteerd werd door de politie omwille van haar betrokkenheid bij Quannengshen (administratief dossier, stuk 5, p. 16). Dat enkel zijn kerknaam bekend zou geweest, zoals verzoeker in onderhavig verzoekschrift lijkt te betogen, kan geenszins gevolgd worden. Hij gaf immers tijdens het gehoor zelf aan als volgt: *“Hoe had de politie uw persoonlijke gegevens? Toen ik L. H.’s huis verliet had ik mijn moto daar achter gelaten. Daar staat een kenteken.”* (administratief dossier, stuk 5, p. 18, eigen benadrukking).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt nog pertinent als volgt: *“(…) Ondanks dit alles hebt u toch de VRC verlaten met uw persoonlijk, legaal paspoort (CGVS1 p. 8) dat u op 18 april 2016 bent gaan aanvragen de dag dat u van uw ene onderduikadres naar een ander onderduikadres verhuisde omdat de politie over uw gegevens beschikt (CGVS1 p. 6; CGVS2 pp. 15-16).*

*Uw uitleg hiervoor dat **het bureau dat de gelovigen volgt** –de “Guabao Dadui”- een **ander bureau is dan het paspoortbureau** en dat de zoon van een broer van u die bij de paspoortdienst werkte, stelde dat u **de dag van de aanvraag van uw paspoort -18 april 2016- u nog niet geseind was** (CGVS1 p. 6), is hiervoor geen voldoende verklaring. Ten eerste is dat laatste een blote verklaring. Ten tweede hebt u **de VRC immers pas verlaten op 26 juni 2016** (CGVS1 p. 8), **dus bijna twee maanden nadat u zou hebben vernomen dat u (nog) niet geseind was**. Uit uw verklaringen hierover blijkt duidelijk dat u sinds 18 april geen verder nieuws meer hebt vernomen over het feit of u al dan niet geseind stond. Immers, ermee geconfronteerd dat u zich aan de Chinese grenscontrole aanbood met uw persoonlijk paspoort terwijl de politie op zoek was naar u verklaarde u dat toen u het paspoort aanvroeg al wist dat u niet geseind was maar dat u natuurlijk bang was (GVS1 p. 8).*

Ik vind het ook uitermate onaannemelijk dat u het hoe dan ook de dag van uw verhuis tussen twee onderduikadressen omdat de politie over uw gegevens beschikte, waagde om een paspoort aan te vragen.

Tevens vind ik het hoogst onwaarschijnlijk dat u bij de aanvraag van uw paspoort nog niet geseind zou staan. De politie beschikte immers sinds 11 april over uw gegevens gezien u uw motorfiets in het huis van de toen gearresteerde L. H. had achtergelaten en gezien uw echtgenote op die dag ook werd gearresteerd en na haar vrijlating twee dagen later onder toezicht stond.”

Voorts blijkt uit de informatie uit het administratief dossier (zie map ‘Landeninformatie’) wel degelijk dat veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens toegang hebben tot de online databank van het Public Security Bureau dat gegevens bevat van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid. Uit diezelfde informatie blijkt tevens dat de veiligheids- en religieuze diensten bij een huiszoeking doorgaans heel wat persoonlijke data verzamelen en deze opslaan in een nationale databank waartoe alle functionarissen van China’s veiligheidsapparaat toegang toe hebben.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat het feit dat verzoeker, door het feit dat hij met zijn eigen, legale documenten het land verliet, zich ter persoonlijke controle aanbood aan de grensautoriteiten van zijn land van herkomst, waardoor hij het risico liep op ontdekking en arrestatie. Verzoekers gedrag staat aldus haaks op de door hem geschetste vrees voor arrestatie en ondermijnt de ernst en geloofwaardigheid van de door hem geschetste vrees voor vervolging.

In zoverre verzoeker het onvermeld laten van de arrestatie van zijn echtgenote, de arrestatie van zijn oudere broer en diens echtgenote en de gevangenisstraf van deze laatste twee – allen omwille van hun betrokkenheid bij de kerk van Quannengshen – op de Dienst Vreemdelingenzaken poogt te vergoelijken stellende dat hij zijn verhaal zeer kort moest houden aldaar, hem verteld werd dat hij later bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de kans zou krijgen om meer informatie omtrent zijn problemen weer te geven en het een gekende problematiek is dat asielzoekers op de Dienst Vreemdelingenzaken geen behoorlijke kans krijgen om alle elementen van hun asielrelaas weer te geven, wijst de Raad erop dat de asielzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt. Bovendien merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht op dat verzoeker nochtans wel de brief van de “*Xiaoqu dailing*” vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken en stelde dat er in stond dat de politie bij hem thuis was langs geweest en dat hij verder in Fuyang kon onderduiken (administratief dossier, stuk 19), daar waar hij later verklaarde dat deze brief de arrestatie van zijn echtgenote vermeldde (administratief dossier, stuk 5, p. 15-16).

Daarnaast treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze op goede gronden overweegt: “*Bovendien kan ik tevens op een gereede wijze aannemen dat u de arrestatie en gevangenisstraf van uw oudere broer en zijn echtgenote ook hebt verzonnen na het invullen van de vragenlijst. Er verder naar gevraagd voor het CGVS kon u niet aangeven of uw oudere broer en zijn echtgenote voor een rechtbank waren verschenen en of een rechtbank de gevangenisstraffen uitsprak of niet. U hebt zich daarover ook nooit geïnformeerd. Nochtans hebt u deze informatie vernomen van uw neef en wist u van hem waar uw echtgenote en broer waren opgesloten. Dat u het ene zou weten en het andere niet vind ik hoogst bevreemdend.*”

Gezien u deze informatie van uw neef vernam, verkeerde u dus in de mogelijkheid om u daar op een veilige manier over te informeren. Uw uitleg hiervoor dat je in de VRC wordt veroordeeld en je dat niet hoeft te vragen is een ontwijkend antwoord. Dat u zich hierover nooit zou hebben geïnformeerd is, gezien u in 2014 al eens twee maanden moest onderduiken en gezien u na de arrestatie van uw broer en nadat de politie uw schoonzus bij u thuis was komen zoeken tevens twee maanden onderdook, niet aannemelijk. U legt van hun opsluitingen en van de vrijlating van uw echtgenote ook geen enkel begin van bewijs neer (CGVS2 pp. 18-20)."

In zoverre verzoeker betoogt dat hij wel degelijk redelijke informatie kon verschaffen over de woningen van C. en H. waar hij achtereenvolgens onderdook en van hem niet verwacht kan worden dat hij de woningen kan situeren in een district waar hij tot voor kort nooit geweest was, te meer hij gedurende zijn ganse verblijf in de woningen bleef en hij aldus geen kennis kon nemen van de omgeving, dient opgemerkt dat hij opnieuw niet verder komt dan het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij niet vermogt afbreuk te doen aan de pertinente overwegingen waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht opmerkt: **"Ten derde kon u de woonst van C. waar u eerst zat ondergedoken niet beter situeren dan dat ze in het westelijk deel van de districtsstad van Linquan lag. Nochtans bent u er zelf heen gegaan toen u op 11 april omwille van de politie-inval bij L. H. onderdook (CGVS2 pp. 14-15, 17). Evenmin kon u de woonst van H. waar u daarna onderdook beter situeren dan dat het in een buitenwijk van de stad Fuyang lag. Welke wijk kon u niet aangeven (CGVS2 pp.16-17). Dit toont de ongeloofwaardigheid van het feit dat u onderdook aan en bevestigt verder de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees omwille van uw betrokkenheid bij Quannengshen."**

Voorts wijst de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht op verzoekers laattijdige vertrek uit China. Verzoekers houding getuigt immers allerm minst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag. Hoewel verzoeker al sinds 2014 twee keer onderdook, sinds 11 april 2016 permanent ondergedoken zat en zijn echtgenote die dag gearresteerd werd en sindsdien onder toezicht staat, verliet hij slechts op 26 juni 2016 China. Dat verzoeker zo lang gewacht heeft om zijn land van herkomst te verlaten, draagt dan ook bij aan de ongeloofwaardigheid van de door hem geschetste vrees voor vervolging, te meer aangezien zijn onderduikadressen regelmatig gecontroleerd zouden zijn door de Chinese autoriteiten (administratief dossier, stuk 5, p. 16-17). Daarnaast merkt de commissaris-generaal pertinent op dat verzoekers laattijdige asielaanvraag in België verder afbreuk doet aan de door hem voorgehouden vrees voor vervolging. De Raad benadrukt in dit verband dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*.

2.3.2.3.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen overweegt tevens pertinent dat verzoeker niet aannemelijk maakt een volgeling en actief lid van de kerk van Quannengshen te zijn omdat zijn verklaringen omtrent zijn geloof, zijn persoonlijke beleving en zijn activiteiten binnen de kerk op verschillende essentiële vlakken niet overeenstemmen met de informatie uit het administratief dossier, te meer daar verzoeker verklaarde verschillende functies binnen zijn kerk te hebben uitgeoefend – waaronder het begeleiden van bijeenkomsten, het leiden van teststudie en het leiderschap binnen de lokale kerk – zodat juist van hem redelijkerwijs verwacht kan worden dat hij grondig op de hoogte is van de leer en stellingen van zijn geloof, *quod non*.

Waar verzoeker meent dat zijn lidmaatschap en activiteiten binnen de kerk van Quannengshen niet als ongeloofwaardig van de hand kunnen worden gedaan op basis van de beweringen "(i) dat verzoeker geen informatie heeft over de leer van Quannengshen t.a.v. niet-gelovigen van deze kerk en (ii) dat verzoeker geen informatie heeft omtrent de leer van Quannengshen t.a.v. de bijbel" en het geheel van de door hem verschaft informatie in ogenschouw dient te worden genomen, merkt de Raad op dat verzoeker opnieuw uitgaat van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Verzoekers gebrekkige kennis over de leer van Quannengshen ten aanzien van niet-gelovigen van deze kerk en ten aanzien van de bijbel betreffen geenszins de enige redenen waarop de bestreden beslissing gesteund is doch betreffen slechts een deel daarvan. Het zijn daarnaast het niet vermelden van zijn kerknaam op de Dienst Vreemdelingenzaken, zijn foutieve verklaringen omtrent de rekruterings- en bekeringsmethoden van de kerk van Quannengshen, zijn lacuneuze kennis omtrent het soort persoon waarin Jezus – volgens zijn geloof – terugkwam in de derde periode, zijn niet-aannemelijke verklaringen omtrent het contact tussen sommige leden van zijn groep binnen de kerk van Quannengshen, zijn ongeloofwaardige

en zelfs foutieve verklaringen omtrent de functies binnen de kerk van Quannengshen en de vaststelling dat hij in België regelmatig traditionele kerkdiensten bijwoont, er bidt en bijeenkomsten heeft met andere gelovigen van de kerk op grond waarvan de commissaris-generaal terecht oordeelt dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd.

In zoverre verzoeker de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande het al dan niet gebruik van andere namen en aliases poogt te vergoelijken stellende dat hij zijn kerknaam wel degelijk vermeld heeft bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar van hem verwacht werd alle informatie omtrent zijn officiële namen en zijn kerknamen weer te geven, herhaalt de Raad dat ondanks het feit dat de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, redelijkerwijze van verzoeker worden kon verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt. Zo ook de door hem gebruikte kerknaam.

Alwaar verzoeker nog aanvoert dat hij wel degelijk rekruterings- en bekeringsmethodes heeft vermeld gedurende het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die niet betwist worden in de bestreden beslissing, dient erop gewezen dat het niet ernstig is om te wijzen op delen van verklaringen die overeenstemmen met de beschikbare informatie teneinde zijn gebrekkige kennis hierdoor te minimaliseren. Er dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker foutief verklaarde dat er enkel via vrienden en familieleden werd gewerkt (administratief dossier, stuk 5, p. 9), daar waar uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (map 'Landeninformatie') volgt dat de kerk van Quannengshen nog verschillende andere methoden gebruikt teneinde volgelingen te winnen. Dat verzoeker, met de functies die hij verklaart te hebben uitgeoefend in de kerk, hiervan niet op de hoogte zou zijn, ondermijnt dan ook finaal de geloofwaardigheid van zijn geloof en activiteiten voor de kerk van Quannengshen.

2.3.2.3.4. Betreffende verzoekers religieuze activiteiten in België kan worden vastgesteld dat verzoeker thans als katholiek christen door het leven zou gaan nu zijn geloof krachtig de tegenslagen benadrukt van personen die niet in Quannengshen geloven en zij de leer van de traditionele bijbel afzweert. Blijkens informatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier (stuk 4) en het verzoekschrift kan geenszins worden afgeleid dat er in China sprake is van een systematische vervolging van christenen door de overheid. Uit de informatie blijkt dat het christendom een sterk groeiend fenomeen is in China en dat, ondanks een variatie aan officiële en sociale sancties tegen het christendom, de meerderheid van de christenen in China in staat is om zijn geloof te belijden en te praktiseren zonder ernstige moeilijkheden. Miljoenen Chinese christenen beleven hun religie openlijk. De Chinese constitutie garandeert vrijheid van religie voor "*normale religieuze activiteiten*", maar definieert niet wat "normaal" is. Beperkingen op religieuze vrijheden en activiteiten zijn wijdverspreid, maar er zijn ook wijdverspreide regionale verschillen in de mate waarin deze worden toegepast. Religieuze groeperingen die behoren tot een van de vijf door de staat toegestane "*patriottische religieuze associaties*" (boeddhistisch, taoïstisch, moslim, rooms-katholiek en protestants) zijn toegelaten zich te registreren bij de overheid en erediensten te houden. Een aantal religieuze of spirituele groeperingen worden beschouwd als "*evil cults*" en zijn bij wet verboden, personen behorend tot deze groeperingen kunnen veroordeeld worden tot gevangenisstraffen. Verschillende christelijke groeperingen worden door de Chinese overheid als "*evil cults*" beschouwd. Naast de geregistreerde kerken en de groeperingen die door de overheid als "*evil cult*" worden beschouwd, bestaan er niet-geregistreerde kerken. Hoewel niet-geregistreerde kerken formeel illegaal zijn, bevinden de meeste van deze protestantse kerken zich in een grijze zone, waar ze niet legaal zijn maar waar de overheid zich ook niet met hen bemoeit. Uit de informatie uit het rechtsplegingsdossier blijkt eveneens dat over het algemeen het risico op vervolging voor christenen die hun geloof uitdrukken en beleven in China zeer laag, zelfs statistisch vrijwel verwaarloosbaar is. Er is geen informatie die wijst op het bestaan van een consistent patroon van vervolging, ernstige schade of andere schendingen van fundamentele mensenrechten voor ongeregistreerde kerken of hun kerkgangers. Over het algemeen beperkt enige negatieve behandeling van christelijke gemeenschappen door de Chinese autoriteiten zich tot het sluiten van kerkgebouwen waar geen planningstoestemming is verkregen als kerk en/of het voorkomen of onderbreken van niet-geautoriseerde openbare erediensten of demonstraties. Er kan een risico op vervolging, ernstige schade of slechte behandeling zijn voor bepaalde individuele christenen die ervoor kiezen om in niet-geregistreerde kerken te praktiseren én die zich gedragen op een bepaalde manier die de aandacht van de lokale overheden trekt. Bepaalde dissidente bisschoppen of prominente personen die de openbare orde en de werking van de Religious Affairs Regulations 2005 uitdagen, of die zo gepercipieerd worden, kunnen uitzonderlijk het risico lopen op vervolging, ernstige schade of slechte behandeling.

Uit de informatie blijkt evenwel dat er in China geen systematische vervolging van christenen door de overheid voorhanden is.

2.3.2.3.5. De Raad merkt op dat verzoeker geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de procedure voorgelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.2.3.6. De Raad stelt vast dat verzoeker voor het overige in wezen niet verder komt dan het louter volharden in zijn asielrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het minimaliseren van vastgestelde vaagheden en onwetendheden en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het feit dat deze motieven gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn evenwel geen gegevens voorhanden waaruit blijkt dat er in China actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER